

θερμοκρασίαν της γῆς, κατ' άλλους δὲ οἱ τὸ ὕδωρ ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν ἀνθρακομετάλλων καὶ παρήχθη τὸ π., καθ' ὃν τρόπον παράγει ἡ ἀσετυλίη, διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ὕδατος ἐπὶ τοῦ ἀνθρακωβετίου. Τὸ π., ἐξερχόμενον τοῦ ἐδάφους, συμπυκνῶνται ὡς πρὸς τὴν μάζαν αὐτοῦ καὶ μεταβάλλεται εἰς ἐτέραν μάζαν ρητινώδους συστάσεως, τὴν ἀσφαλτον, ἣτις, τηρομένη καὶ ἀναμιγνυομένη μετ' ἄμμου καὶ ἀσβέστου, περῆει τὸν λίθον ὃν μεταχειρίζονται σήμερον πρὸς ἀσφαλτόστρωσιν τῶν ὁδῶν. Ὑπὸ τὴν μορφήν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἀναβλύζει ἐκ τοῦ ἐδάφους, εἶνε ἀκάθαρτον, καθαρίζεται δὲ δι' ἀποστάξεως. Θερμαινόμενον εἰς 60ο ἀποδίδει τὰ πτητικώτερα αὐτοῦ ὑγρά, ἀτιναῖξαζομένα καὶ συμπυκνῶμενα, παρέχουσι τὸν πετρελαϊκὸν αἰθέρα, ὅστις περιέχει ἰδρογονάνθρακος τῆς σειρᾶς τοῦ μεθανίου καὶ ζέει καὶ εἰς θερμοκρασίαν ἀκομῆ 40ο. Θερμαινόμενον τὸ π εἰς 90ο ἀποδίδει τὴν βενζίνη, ἀποτελομένην ἐξ ἰδρογονανθράκων τῶν ἐξαιρίου καὶ ζέουσαν εἰς 80-120ο. Κατότιν εἰς τοὺς 120ο-150ο ἀπολαμβάνεται ἡ λυγροίνη καὶ ἀπὸ 150ο-210ο ἀπολαμβάνεται τὸ καθαρὸν φωτιστικὸν π., ὅπερ ἀποτελεῖται ἐξ ἰδρογονανθράκων τοῦ ὀκτανίου καὶ ἀνωτέρων τούτου καὶ εἶνε ἀπηλλαγμένον πλέον τῶν πτητικῶν ἰδρογονανθράκων, οἵτινες καθιστῶσιν αὐτὸ λιαν εὐφλεκτον καὶ ἐπικίνδυνον. Τὸ π. τοῦτο ἔχει εἰδικὸν βάρος, ποικίλλον ἀπὸ 0,76-0,80 καὶ ἀναφλέγεται εἰς θερμοκρασίαν ἀνωτέραν τῶν 36ο. Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ π. παραμένον κατάλοιπον, θερμαινόμενον εἰσέτ', ἀποδίδει ἀπὸ 300ο-350ο διάφορα ὀρυκτέλαια χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν λιπανσιν τῶν μηχανῶν καὶ εἰς 360ο ἀποδίδει ἐλαϊώδες ἄχρον ὑγρὸν καλούμενον παραφίνην καὶ ὅπερ ἀποτελεῖται ἐξ ἰδρογονανθράκων ἀνωτέρων τοῦ δεκαπεντανίου ἢ τοῦ στερεῶν. Μετὰ τὴν ὑγρὰν παραφίνην καὶ πρὸ τῆς σκληρᾶς τοιαύτης, παράγεται, ἀποσταζομένη τῶν ὑπολειμμάτων τοῦ ἀκαθάστου π., ἡ ὑποκίτρινος βαζελίνη, ἣτις εἶνε στερεὰ καὶ τήκεται μεταξὺ 35ο-45ο. Αὕτη διὰ τοῦ ζωϊκοῦ ἀνθρακός ἀποχρωματίζεται εἰς λευκὴν καὶ χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν ἱατρικὴν. Παρόμοια κλασματικὰ ἀποστάγματα λαμβάνονται διὰ ξηρᾶς ἀποστάξεως τῶν λυγιτῶν, αἵτια, ὑπὸ τὸ ὄνομα πισσέλαια χρησιμοποιουμένη πρὸς καθῆσιν ἐπὶ λυγιτῶν. Τὸ π. τοῦ Ἑλληνικοῦ Μονοπωλίου δὲν ἀνεπιτύσσει ἀτμούς εἰς θερμοκρασίαν κατωτέραν τῶν 32ο-34ο. Ἐάν τοῦτο ἀναφλέγεται δι' ἀνημμένον πυρεῖον, σημαίνει ὅτι ἔχει νοθευθῆ δι' ἀκαθάστου π. Ἐπίσης τὸ π. νοθεύεται διὰ νάρθης, ἣτις, ἔχουσα εἰδικὸν βάρος 0,75 ὑποβιβάζει τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ π., ἵνα δὲ ἐπαναφέρωσι τοῦτο, ἀναμιγνύουσι τὸ ἀνωτέρω μίγμα μετὰ βαρῶν πισσῶδῶν ἐλαίων, αἵτια, ἔχοντα μέσον εἰδικὸν βάρος 0,85 ἐπαναφέρουσι τὸ π τοῦ ἐμπορίου εἰς τὸ κανονικὸν αὐτοῦ εἰδ. βάρος, νοθευόμενον οὕτω τοῦ καθαροῦ π. δυτικῆς Ἡ μέση χημικὴ σύνθεσις τοῦ χρησιμοποιουμένου πρὸς καθῆσιν π. ἔχει ὡς ἐξῆς: Ἀνθραξ 84%, ἰδρογόνον 13%, ὀξυγόνον 2 1/2%, θείον 1/2%. Ἡ δὲ θερμαντικὴ ἀναπτυσσομένη δύναμις διὰ τῆς καύσεως 1 γλγ. π., εἶναι 10,000-11,000 θερμίδες. Ἐάν συγκρίνωμεν ἔν γλγ. ἀρίστης ποιότητος γαιάνθρακος Κάρδιφ, με θερμαντικὴν δύναμιν 8,000 θερμιομόνων, πρὸς ἓνα γλγ. π. με θερμαντικὴν δύναμιν 10,500 θερμιομόνων, θὰ ἔχωμεν τὴν σχέσιν 1: 1,13. Δηλ. ἓνα γλγ. π. ἰσοδυναμεῖ με ἓνα καὶ ἓν τρίτον γαιάνθρακος. Τὸ δὲ εἰδικὸν βάρος του κυμαίνεται μεταξύ 0,9-0,94.

Πετρελαϊοφόρ.ν. Εἰδικῶς διεσκευασμένοι ἀτμόπλοιοι πρὸς μεταφορὰν πετρελαίου. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις τῶν μεταφερόντων ὑγρὰ φορτίμ (πετρελαίου, βενζίνη, κ.λ.π.) ἀτμόπλοιοι εἶνε χαρακτηριστικὴ καθ' ὅσον φέρουσι τὴν ἀερομηχανὴν τῶν καὶ συνελῶς καὶ τὴν κατωδόχον τῶν πολὺ πρὸς πρῶμην. Ὅμοιως ἡ γέφυρα, αἱ ὑπερκατασκευαὶ καὶ οἱ κοιτονίσκοι ἐνδιδαιτήσεως τοῦ πληρώματος εὐρίσκονται τελειῶς πρὸς πρῶμην, καίτοι εἰς τὰ τελευταίως ναυπηγούμενα ἡ γέφυρα καὶ οἱ κοιτονίσκοι εὐρίσκονται καθ' αὐτὸ ἐπὶ τοῦ προστέγου. Τὰ Π. εἶνε ἐφωδιασμένα διὰ πλήρους συστήματος ταχέως ἀντήσεως τοῦ πετρελαίου, ὥστε ὁ ἐξ αὐτῶν ἐφοδιασμός τῶν χρησιμοποιούντων τὸ πετρελαίου ὡς κινητήριον δύναμιν πλοίων (τάνυ οὐδὲν πολεμικὸν πλοιοῦν ἐκ τῶν μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ναυπηγηθέντων χρησιμοποιεῖ ἄλλην κινητήριον δύναμιν, πλην τοῦ πετρελαίου) νὰ γίνεται ταχύτατα.

Πετρῆς Κων/νος τοῦ Ἀναστασίου. Ἐφ. ὑπολ. ὕγειον γεν. τὸ 1894 ἐν Μυκόνῳ Κυκλάδων, ἔφον. τὴν 16 Αὐγ. 1921 εἰς Ἐβλὲ-Φακίη.

Πετρίδης Ι. τοῦ Δημ. ὑποστράτηγος τοῦ κτηνιατρικοῦ, γεν. εἰς Στυλῖδα τῷ 1870. Σπουδάζει τὴν ἱατρικὴν εἰς τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον, ἠκολούθησε κατόπιν μαθήματα κτηνιατρικῆς εἰς τὰς σχολὰς Βελγίου, Νεαπόλεως καὶ Παρισίων. Ὀνομάσθη ἀνθυποκτηνίατρος τὸ 1893. Ἐκλεγείσθε ἱατροσύνεδρος, ἀντιπροσώπευσεν ἐπαξίως τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ Α' διεθνὲς Ζωοτεχνικὸν συνέδριον τῶν Βουξελλῶν τὸ 1910. Πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς κτηνιατρικῆς ἐταιρείας. Ὑπηρετήσεν εἰς τὸ Γαλλικὸν πυροβολικὸν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Ζόφρ καὶ εἰς τὸ 1ον σύν/μα ἱππικοῦ τιμητικῆς φρουρᾶς τοῦ βασιλέως τοῦ Βελγίου Λεοπόλδου. Ἰδρυτῆς τοῦ Πετρελαιοῦ Δομαλτοκομείου, μετ. πολ. 97, 12-13. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἀπὸ τοῦ 1918-23, διευθυντῆς καὶ ὁργανωτῆς τῆς κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιῶν Μακεδονίας, Μ. Ἀσίας, Ἀν. καὶ Δυτ. Θράκης, προσέφερεν μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸ ὑποῦρ. τῶν Στρα-

τιωτικῶν καὶ εἶτα ὡς ἐπιθεωρητῆς ἀπεστρ. τῆ αἰτήσει του τὸν Νοεμβρίου τοῦ 1929.

Πετρίτης Δημήτριος τοῦ Κωνσταντίνου ὑποστράτηγος. Ἐγεν. ἐν Αἰγίνῃ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1875. Κατετάγη εἰς τὸν στρατὸν τὴν 20 Ἀπριλίου 1895, μετασχὼν τοῦ πολέμου τοῦ 1897 ὡς ὑπαξιωματικῶς τοῦ πυρ/κοῦ. Εἰσελθὼν εἰς τὸ Σχολεῖον τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἀπεφοίτησε τὸ 1902 τούτου, καταταγείς ὡς ἀν/γός τοῦ πεζικοῦ. Μετέσχε τῶν πολέμων τοῦ 12-13, διοικῶν τὸν 6ον λόχον τοῦ 8ου συντάγματος πεζ. Κατὰ τὸ 1916 καὶ 1917 ἦτο καθηγητῆς τῆς τοπογραφίας εἰς τὸ Σχολεῖον τῶν Εὐελπίδων, τὸ δὲ 1918, κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις πρὸς διάσπασιν τοῦ Μακεδονικοῦ μετώπου διώκει, τὸ 35ον σύν/μα, ὅτε ἐτιμήθη διὰ πολλῶν ξένων παρασήμων καὶ μεταλλίων. Εἰς Μ. Ἀσίαν διώκει μέχρι τοῦ Νοεμβρ. 1920 τὸ 4ον σύν/μα Ἀρχιπελάγους, μεθ' ὃ τῷ ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν τοπογραφίσεως τῆς Μ. Ἀσίας. Τὸ 1923 διώκει τὴν VI μερ. τῆς στρατιάς τοῦ Ἐβρου, εἰς δὲ τὰς ἐκλογὰς τῆς 16 Δεκεμβρ. 1923 ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς ἐπαρχίας Αἰγίνης. Ἀπὸ τοῦ 1925 διοικεῖ τὴν Γεωγραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Στρατοῦ, χάρις δὲ εἰς τὴν πολ'μοχθον ἐνεργητικότητά του, ἡ συμπλήρωσις τῆς τοπογραφικῆς ὑποτιτώσεως τῆς Ἑλλάδος ἐδρῖσκειται περὶ τὸ τέμα της.

Ἐπστρ. Α. Πετρίτης

Πετρίτης Παπαγιώτης τοῦ Παντελεῆ, ὑποστράτηγος τῆς Ἐπιμελητείας. Ἐγεννήθη ἐν Αἰγίνῃ τὴν 14 Νοεμβρίου 1877. Κατετάχθη εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἐθελοντῆς τὴν 12 Φεβρουαρίου 1898. Ἐξήλθε τὸν σχολεῖον τῶν ὑπαξιωματικῶν κατὰ τὸ 1904, ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Οἰκονομικοῦ. Μετέσχε τῶν πολέμων 1912-13. Μετετέθη εἰς τὴν ἐπιμελητείαν μετὰ τὸν βαθμὸν ταγματάρχου τὸ 1914. Διετέλεσε διευθυντῆς ἐπιμελητείας, μεραρχίας, φρουρίου, ὑπηρεσίας μετόπισθεν Σώματος Στρατοῦ, Γραφείου καὶ ὑποδιευθύνσεως ἐπιμελητείας Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν. Μετέσχε τῆς Μικρασιατικῆς ἐξοστρατείας καὶ κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Αὐγούστου 1922, ὑπηρετῶν ὡς διευθυντῆς Ἐπιμελητείας Α' Σ.Σ., ἐχρησιμοποιήθη τῆ αἰτήσει του, ὡς μάχμος ἀξιωματικῶς, τραυματισθεὶς ὡς συνταγματάρχης τὴν 17ην Αὐγούστου εἰς τὴν μάχην τοῦ Ἀλλ' Βεράν. Συνεπεία τοῦ τραύματος τούτου μετετέθη εἰς τιμητικὴν ἀποστρατείαν, προαχθεὶς εἰς ὑποστράτηγον.

Πετρίτις. Χωρῖον τῆς Βουλγαρίας παρὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Πόντου ποτ. πρὸς τὸν Σιρμόνα. Τὸ 1913 τὸ Π. καταλήφθη τὴν 28 Ἰουν. ὑπὸ τῆς Ἰ ἑλλην. μερ., μετὰ τὴν μάχην τοῦ Δεμιρ Χιάορ (βλ. λ.), ἐνῷ συγχρόνως κατέφθανεν εἰς Π. καὶ ἡ ἑλλην. τάξις ἱππικοῦ. Διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου, τὸ Π. παρέμεινεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, τῆς συνοριακῆς γραμμῆς διεχομένης ἀμέσως Ν. καὶ Ν. Α. τούτου. Κατὰ τὸν παγκ. πόλεμον ἡ ἀνακομὴ τῆς 17/30 Σεπτεμβρίου εἴρε τὴν Στρατιάν τοῦ Ἀγγλοῦ στρατ. Μιλν ἀφίχθησαν διὰ μὲν τῆς ἑλλην. Μεραρ. Κρήτης ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας κορυφῆς τοῦ Μπέλες ὄρους (βλ. λ.), διὰ δὲ τῆς XIV ἑλλην. μεραρχ. προχωρήσεως ἐκ Στρομνίτσης (βλ. λ.) πρὸς Α. εἰς τὴν γραμμὴν Κονάρινα-Γενήκιοι. Κατὰ τὸ 1925, λόγω συνοριακοῦ ἐπεισοδίου μετὰ τὴν ἑλληνικὴν ὑπ' ἀρμθ. 69 φυλακίον καὶ τοῦ ἀντιστοίχου Βουλγ. φυλακίου, διετάχθη, ὑπὸ τῆς ἑλλην. Κυβερνήσεως Παγκάλου, ἡ προέλασις τοῦ ἑλλην. στρατοῦ εἰς τὴν περιοχὴν Π.-Μαριανούπολις. Τὰ ἑλληνικὰ τμήματα κατέλαβον τὴν περιοχὴν ταύτην, κατόπιν ὅμως τῆς ἐπιμελείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, διετάχθη ἡ ἐκκένωσις τῶν μερῶν τούτων. Κατὰ τὴν ἐκκένωσιν, οἱ κομιτατζήδες τῆς περιφερείας Π. ἐπετέθησαν αἰφνιδιαστικῶς κατὰ τῆς ἀριστερᾶς ἑλλην. φάλαγγος (συν/χου Βουτσινά) καὶ προὔξενθησαν εἰς αὐτὴν σημαντικὰς ἀποκρίσεις.

Πετροβαραντίν ἢ Πετροβαρανταῖν. (Petrovaradin ἢ Peterwardein. Πόλις τῆς Νοτιοσλαβίας ἐπὶ τὸ Δουναβίω, παρὰ τὴν ὀ- πορὴν τῷ 1716 ὁ πρίγκηψ Εὐγένιος τῆς Σαβοΐας ἐνίκησε τοὺς Τούρκους. **Μάχη τοῦ Πετροβαραντίν.** Ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων Μουσταφᾶς ὁ Β', νικητῆς τῶν Οὐγγῶν, προχωρήσας πρὸς τὸν Δούναβιν, βαδίει ἐπὶ κεφαλῆς πολυπληθοῦς Στρατιάς κατὰ τῆς Βουδαπέστης. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἀποστέλλει τότε, εἰς βοήθειαν τοῦ κινδυνεύοντος ἐκ τῆς τουρκικῆς ἐπιδρομῆς βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας Τεκ λη, τὸν καλλίτερον στρατηγὸν του, τὸν πρίγκηπα Εὐγένιον, μετὰ Στρατιάς 50 χιλ. ἀνδρῶν. Ὁ πρίγκηψ Εὐγένιος, ἔχων πολὺ μικροτέρας τῶν Τούρκων δυνάμεις, ἀποφύγει νὰ πορευθῆ κατ' εὐθείαν ἐναντίον των καὶ δι' εὐρείας κινήσεως ἄγεται εἰς τὰ νότια τῆς πρὸς Β. βαδίζουσης τουρκικῆς Στρατιάς, καταλαμβάνει τὸ Π. καὶ ἐκεῖθεν ἐπιπύει αἰφνιδιαστικῶς κατὰ τῆς τουρκικῆς ὀπισθοφυλακῆς, ἣν κατακόπτει. Ἡ αἰφνιδιαστικὴ αὐτὴ ἐνέργεια τοῦ Εὐγενίου καὶ ἡ τελεία καταστροφὴ τῆς ὀπισθοφυλακῆς τῶν Τούρκων, ἐνσπείρει τὴν ἀτάξιν εἰς τὸ κύριον σῶμα αὐτῶν καὶ Ὁ Σουλτάνος Μουσταφᾶς, βλέπων οὕτω τὴν πρὸς Ν. ὁδὸν ὑποχωρήσεώς του ἀποκεκομμένην, σπεύδει νὰ ζεύξῃ τὸν ποτ. Θεῖσον παρὰ τὴν Ζένγα καὶ νὰ ἀποσυρθῆ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης αὐτοῦ. Ἄλλ' ὁ Εὐγένιος, καταφθάσας, προλαμβάνει τὰ τελευταῖα τουρκικὰ τμήματα, αἵτια δὲν εἶχον προφθάσει εἰσέτι νὰ διέλθωσι τὸν ποταμὸν. τὰ προσβάλλει μεμονομένα καὶ τὰ κατασυντρίβει. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην οἱ Τούρκοι ἀπώλεσαν 30 χιλ. ἀνδρῶν, φονευθέντας ἢ πνιγμένους, εἰς τὸν Θεῖσον, ἅπαν σχεδὸν τὸ πυρ/κὸν των καὶ τὰς ἀποσκευὰς των. 27 πασσάδες καὶ ὁ Μέγας Βεζύρης Ἐλιμάς πασσάς ἔμειναν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ὁ δὲ Σουλτάνος Μουσταφᾶς, μετὰ τὴν καταστρο-

Ἐπστρ. Ι. Πετρίδης

κῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιῶν Μακεδονίας, Μ. Ἀσίας, Ἀν. καὶ Δυτ. Θράκης, προσέφερεν μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸ ὑποῦρ. τῶν Στρα-

